DOM POMOCY SPOŁECZNEJ

Dom pomocy społecznej (DPS) to miejsce dla osób, które z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności wymagają całodobowej opieki i nie są w stanie samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu. Do DPS kieruje się osoby, którym nie można już zapewnić wystarczającej pomocy w miejscu zamieszkania, nawet przy wykorzystaniu usług opiekuńczych.

Zgodnie z zasadą deinstytucjonalizacji, pobyt w placówkach całodobowych, takich jak DPS, powinien być ostatecznością. Oznacza to, że zanim podejmie się decyzję o umieszczeniu osoby w DPS, muszą zostać wykorzystane wszystkie dostępne formy wsparcia w środowisku - takie, jak usługi opiekuńcze, specjalistyczne usługi, pomoc środowiskowa czy wsparcie rodziny i instytucji. Dopiero gdy te formy nie są wystarczające, rozważa się skierowanie do placówki całodobowej.

Osobę kieruje się do DPS odpowiedniego typu, za jej zgodą lub zgodą opiekuna prawnego. W sytuacjach szczególnych, gdy osoba wymagająca pomocy nie wyraża zgody, sprawa może zostać skierowana do sądu.

Domy pomocy społecznej dzielą się w zależności od potrzeb mieszkańców, np. dla osób starszych, przewlekle somatycznie chorych, osób z zaburzeniami psychicznymi, niepełnosprawnych intelektualnie, fizycznie czy osób uzależnionych.

Pobyt w DPS jest odpłatny. Koszt ustalany jest corocznie przez odpowiednie organy i zależy od typu placówki. Opłatę wnosi w pierwszej kolejności mieszkaniec (70% swojego dochodu), następnie jego rodzina (np. dzieci lub małżonek) lub gmina.